Centro Dramático Galego

Dirección	**Manuel Guede Oliva**
Produción	**Francisco Veiga**
Secretaria de dirección	**Manuela Domínguez Amoscótegui**
Administrativa	**América Peña**
Axundante de produción	**Laura Hevia Solares**
Xestión	**Manuela González Bravo**
Equipo técnico	
Técnico de iluminación	**Juanjo Amado**
Auxiliar de iluminación	**Antonio Constenla**
Técnicos de son	**Guillermo Vázquez e Antonio González Budiño**
Encargado estrutura escénica	**Salvador Forján**
Tremoias	**Elixio Vieites, Mauro Chao, Antonio Mayo Toti, René Rodríguez-Moldes, Xaquín Rei e Daniel Arias**
Auxiliar de imaxe e son	**Juan Carlos Pacios**
Encargado de talleres	**Fernando Rodríguez**
Xastra	**María Negreira**
Limpeza	**Marisol Pérez**
Prensa	**Ana Rosales, Ana Miragaya (Comunicación Agadic)**
Colaboran co CDG	
Deseño gráfico e comunicación	**Trisquelia**

Ficha artística

Elenco

César Cambeiro *Alberto*
Melania Cruz *Lucía*
Rocío González *Paula*
Luisa Merelas *Mariana*
Santi Romay *Mateo*
Ana Santos *Lucinda*

Equipo artístico

Escenografía e figurinismo *Carlos Alonso*
Composición musical *Manuel Riveiro*
Iluminación *Afonso Castro*
Maquillaxe *Martina Cambeiro*
Fotografía *Miguel Fernández*
Produción *Fran Veiga*
Asistente de dirección *Belén Pichel*
Versión galega *Cándido Pazó e Manuel Guede Oliva*

Caderno pedagóxico *Afonso Becerra de Becerreá*
Dirección *Cándido Pazó*

Ás veces a traxedia nace e crece nos lindeiros do absurdo. Porque o absurdo, en maior ou menor medida, fai parte substancial da realidade, por máis que ás veces nos empeñemos en ignoralo para así salvagardar o conforto da "normalidade". Por máis que ás veces, sen outra pericia que as boas intencións, non saibamos enfrontalo, deixando que a traxedia precipite.

No seu *Xardín Suspenso*, Abel Neves remexe no microcosmos das relacións familiares. Ese ámbito no que se supón que estamos seguros e protexidos pero que, como representación en miniatura do mundo que é, pode chegar a constituír un caldo de cultivo de todo tipo de tensións e contradicións. Un universo fráxil no que o autor nos confronta co poder das palabras simples, esas que xorden case sen nos decatarmos e que á mínima fenda, ou perante unha circunstancia ocasionalmente máis desprotexida, acaban por ser letais.

Unha historia de amor. De desamor, polo tanto. A historia de algo tan trivial e vulgarmente dramático como unha promesa de amor incumprida. De algo tan común e inocente como a expresión cándida dun sentimento adolescente que non compromete. De algo tan admirable, e ao mesmo tempo tan incomprensible, como a lealdade total, traxicamente absoluta, a un tempo que xa non é e a un futuro que xa non será. A un xardín que non se consuma. Un xardín suspenso.

Cándido Pazó, ***director***

CENTRO DRAMÁTICO GALEGO
Tel. 981 58 11 11 (de 9 a 14 h)

http://blogs.xunta.es/xardinsuspenso/ficha-artistica/
www.centrodramatico.org
www.agadic.info

D.L.: C 450-2014